

DECIZIE

29 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

TOMA Nadejda

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021 de către avocatul Odobescu Ghenadie, în numele inculpatului

Banuh Victor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.02.2019 – 12.09.2019;

Instanța de apel: 05.11.2019 – 10.02.2021;

Instanța de recurs: 01.04.2021 – 29.11.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul central, din 12 septembrie 2019 Banuh Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 251 Cod penal la amendă în mărime de 1400 unități convenționale, echivalentul a 70000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitatea de întreprinzător pe un termen de 1 an.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul SRL „Gloria-Qvarc” 91560 lei cu titlu de prejudiciu material și 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, prima instanță a constatat că Banuh Victor, fiind conducătorul GȚ „Banuh Victor Victor”, la 29 iunie 2017 a încheiat cu SRL „Gloria-Qvarc” un contract de gaj, prin care SRL „Gloria-Qvarc” având calitate de creditor gajist și GȚ „Banuh Victor Victor”, având calitate de debitor gajist, a cărui obiect îi constituie datoria față de creditorul gajist a sumei de 365000 lei care stă la baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 79/2 din 17.05.2017 și respectiv nr. 79/1 din 28.12.2016 încheiate între SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor Victor” prin care creditorul gajist s-a obligat să achite creanța până la data de 05.09.2017, debitorul gajist a depus în gaj creditorului gajist producția agricolă roadă anului 2017 și anume 111 tone de producție de floarea soarelui de pe suprafața de 74 ha amplasate în s. Gașpar, r. Edineț, și 87 tone de producție de grâu de pe suprafața de 35 ha amplasate în s. Gașpar, r. Edineț. Costul total al producției agricole gajate roadă anului 2017, constituind 763000 lei.

Astfel Banuh Victor cunoscând cu certitudine precum că roadă anului 2017 și anume floarea soarelui: de pe 74 ha în volum de 111 tone este gajată la SRL „Gloria-

Qvarc”, nerespectând prevederile clauzelor contractuale nr. 2.4) lit. b), d), e) din contractul de gaj nominalizat, precum și neavând acordul creditorului gajist să înstrăineze bunurile gajate altor persoane până la onorarea obligațiilor sale, în mod intenționat la 21 august 2017 a încheiat un contract de gaj cu SRL „Organic Protect” prin care a pus în gaj 100 tone de floarea soarelui de pe suprafața de 50 ha, roadă asupra căreia deja era instituit gajul la SRL „Gloria-Qvarc”.

Mai mult ca atât Banuh Victor, acționând din numele GȚ „Banuh Victor Victor”, a înstrăinat roada anului 2017 de floarea soarelui, gajată la SRL „Gloria-Qvarc” următorilor agenți economici după cum urmează: la 27 septembrie 2017 SRL „Agorista Agricolă” 14590 kg, floarea soarelui în sumă de 71826,90 lei; la 29 septembrie 2017 SRL „Diazchim” producție de floarea soarelui în cantitate de 17433 kg, la prețul de 101111,40 lei; la 01 octombrie 2017 SRL „Organic Protect” producție de floarea soarelui în cantitate de 20529 kg, la prețul de 115988,85 lei; la 10 octombrie 2017 SRL „Molgranum” producție de floarea soarelui în cantitate de 17000 kg, la prețul de 96900 lei; la 30 octombrie 2017 SA „Rediul Mare” producție de floarea soarelui în cantitate de 3644 kg, la prețul de 20304 lei; la 11 octombrie 2017 SRL „Molgranum” producție de floarea soarelui în cantitate de 10439 kg, la prețul de 59502,30 lei.

Ca consecință a înstrăinării bunurilor sus-indicate gajate la SRL „Gloria-Qvarc” i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 365000 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului, prima instanță le-a încadrat în baza art. 251 Cod penal – *înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligat, conform legii, să asigure integritatea lor.*

3. Sentința, în termen, a fost atacată cu apel de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Banuh Victor, care în motivare a invocat că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele componenței de infracțiune.

La caz, instanța superficial a cercetat materialele aduse în apărare, ea neexpunându-se asupra faptului că producția anului 2017 obținută de GȚ „Banuh Victor Victor” și gajată SRL „Gloria-Qvarc” a fost păstrată de GȚ „Banuh Victor Victor” până în ianuarie 2019.

Totodată, la acțiunea civilă au fost anexate facturi care nu fac parte din contractul de vânzare-cumpărare nr. 79/1 din 28.12.2016 și anume: factura fiscală seria XXXXX din 30.09.2016 cu suma de 33374,45, factura fiscală seria XXXXX din 31.10.2016 cu suma de 27057,73 lei, factura fiscală seria XXXXX din 30.11.2016 cu suma de 34067,44 lei și 100000 lei.

Drept urmare, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Banuh Victor să fie achitat de învinuirea adusă pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

4.1. Judecând apelul, instanța a conchis că învinuirea adusă lui Banuh Victor și-a găsit confirmare pe deplin și că starea de fapt concordă cu cea de drept, fiind făcută o corectă calificarea a acțiunilor infracționale în baza art. 251 Cod penal.

Astfel, soluția de condamnare a rezultat din declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Gloria-Qvarc”, Gubceac Dumitru, plângerea depusă de avocatul

Dumitru Gubceac în interesele SRL „Gloria-Qvarc” cu anexe din 30.11.2017, certificatul de înregistrare a GȚ „Banuh Victor”, contractul de vânzare-cumpărare din 28.12.2016 încheiat între SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor”, facturi fiscale, contractul de gaj din 29.06.2017 încheiat între SRL „Gloria-Qvarc” și GȚ „Banuh Victor”, certificatul cu privire la deținerea terenurilor arabile în arendă din 22.06.2017, procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Banuh Tatiana din 31.10.2017, contractul de gaj nr. 17-16 din 19.04.2017 încheiat între SRL „Agarista Agricolă” și GȚ „Banuh Victor”, contractul de gaj OA/BV-G din 21.08.2017 încheiat între SRL „Organic Protect” și GȚ „Banuh Victor”, contractul de fidejusiune nr. 79 din 17.05.2017, cerere de chemare în judecată din 06.11.2017, încheierea de punere sub sechestru din 26.12.2017, hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Central din 29.05.2018, încheierea Judecătoriei Edineț sediul Central de anulare parțială a sechestrului din 26.04.2018, decizia Curții de Apel Bălți din 09.10.2018, cererea de chemare în judecată în cadrul procesului penal din 14.11.2018 depusă de SRL „Gloria-Qvarc” către Banuh Victor, declarațiile inculpatului, hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, din 28.06.2019.

În urma cercetării probelor enunțate, instanța de apel a conchis că inculpatul și-a asumat responsabilitatea pentru păstrarea bunurilor enumerate în contractul de gaj.

Din cauza neonorării obligațiilor contractuale de vânzare-cumpărare a produselor petroliere, Banuh Victor era obligat să prezinte bunurile gajate la SRL „Gloria-Qvarc” în scopul stingerii obligațiilor contractuale.

Din cauza, că inculpatul a înstrăinat în cazurile nepermise de lege și a utilizat în alte scopuri bunurile gajate s-au acumulat datoriile nerambursate și la moment este constatat un prejudiciu material considerabil (*prejudiciul material existent indiferent de faptul dacă a fost adus în rezultatul unui contract de împrumut sau a unui contract de schimb cum este invocat în pledoariile avocatului*) cauzat creditorului gajist SRL „Gloria-Qvarc” în sumă de 91560 lei (*consecințele criminale*).

Precum și existența legăturii cauzale dintre „înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri” și datoriile nerambursate.

Nu poate să pună la îndoială modalitatea comiterii infracțiunii din învinuire prin „înstrăinarea în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, utilizarea lor în alte scopuri”, deoarece inculpatul n-a invocat nici un motiv argumentat asupra faptului că bunurile gajate au ieșit din posesie independent de voința lui Banuh Victor (exemplu: furt, deteriorări, etc), iar în instanța de judecată reprezentantul legal a părții vătămate n-a menționat despre faptul, că inculpatul l-ar fi înștiințat despre ieșirea din posesia inculpatului a bunurilor gajate în circumstanțe ce nu depind de voința debitorului gajist.

În aceste împrejurări, a considerat că cele invocate de apelant sunt declarative și în contradicție cu aspectele de fapt a cauzei, or probele cercetate dovedesc pe deplin vina inculpatului în faptele incriminate, iar sentința atacată corespunde tuturor prevederilor legii penale și este întemeiată. Simplul dezacord a apărării cu depozițiile date de către reprezentantul părții vătămate și cu probele cercetate, indicând situația potrivit relatărilor personale nu pot fi luate în considerație, deoarece nu s-a constatat incriminarea pe nedrept a inculpatului, mai ales că contractul de gaj încheiat între părți este valabil, astfel Banuh Victor nu putea acționa de sine stătător.

De asemenea, prima instanță a făcut o corectă individualizare a pedepsei aplicate lui Banuh Victor, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței, din oficiu.

5. Recurs ordinar declară avocatul Odobescu Ghenadie, în numele inculpatului Banuh Victor și, invocând existența erorii de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În susținerea cererii titularul indică temeiurile de fapt și de drept ale apelului, suplimentar arătând că instanța de apel nu s-a expus asupra probelor anexate la cererea de apel. Mai mult, instanțele nu au verificat existența reală a unei datorii, or acțiunea civilă depusă în cadrul dosarului penal este a 3 la număr, existând și hotărâre de judecată adoptată de instanța civilă.

6. Referință, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) p. 1¹) Cod de procedură penală, depune procurorul prin care se solicită inadmisibilitatea recursului, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

7. Se constată că recursul ordinar a fost depus în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei având loc la 10 martie 2021, iar recursul datează cu 18 martie 2021.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, de aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art. 434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Din analiza textelor de lege precitate, se conchide că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unor erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate. Respectiv, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să se expună argumentat în hotărârea adoptată, inter alia, asupra tuturor capetelor de cerere menționate de părți, această obligație a instanței este prevăzută în dispoziția art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală. Mai mult, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Din textul recursului ordinar, se constată că titularul acestuia invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și, în esență, pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, deoarece prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel și nu au fost apreciate probele apărării.

Colegiul penal lărgit, verificând criticele recurentului, în raport cu actele cauzei, constată că acestea sunt întemeiate, or instanța judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul a rezultat din următoarele raționamente:

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Fomin versus Republica Moldova*).

Potrivit legislației naționale, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin coroborare cu alte probe* (art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală), *aflarea adevărului în orice cauză penală, e posibilă, doar, în baza unei aprecieri libere a probelor conform propriei convingeri de către autoritatea judiciară ce înfăptuiește justiția* (art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală).

La caz, din lecturarea textului sentinței rezultă că, aceasta nu cuprinde o analiză a probelor administrate, prima instanță limitându-se doar la enumerarea mijloacelor de probă, fără a aprecia probele după intimă ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor, în ansamblul, și interconexiunea lor, fără a indica circumstanțele ce determină concluzionarea de admitere a învinuirii și de respingere a versiunii înaintate de apărare (*a se vedea f.d. 38-39, vol. II*).

Colegiul penal lărgit specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în sentința primei instanțe lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor.

În continuare, în concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În

ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În sensul celor menționate supra, instanța de recurs punctează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept adică odată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept.

Colegiul penal lărgit ține să consemneze că instanța de apel a preluat soluția primei instanțe și în mod identic a transcris sentința, enunțând mijloacele de probă, fără a corobora între ele probele aduse în susținerea învinuirii și cele prezentate în favoarea achitării inculpatului (*a se vedea f.d. 213-214, vol. II*), indicând printr-o motivare vagă, făcută prin fraze de ordin general cum ar fi „În urma evaluării probelor integrale a probelor cercetate, ... probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, ... ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Banuh Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură. Luând în considerație probele cercetate în ansamblu ... nu există dubii rezonabile în constatarea vinovăției lui Banuh Victor” (*a se vedea f.d. 214, vol. III*) că vina inculpatului este dovedită incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale.

Astfel, instanța de apel și-a întemeiat concluziile cu privire la vinovăția inculpatului, fără a da o analiză și o apreciere detaliată și completă fiecărei probe separat, în consecință fiind nerespectat principiul nemijlocirii și contradictorialității. Procedând în asemenea mod, instanța de apel a adus atingere art. 6 § 1 CoEDO, potrivit căruia ... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*, iar omisiunea instanțelor ce judecă fondul cauzei de a face o analiză a probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, criticele titularului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel sunt fondate și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

În al doilea rând, potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală *instanța de judecată este obligată de a pune la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.*

Analizând textual hotărârea de condamnare a lui Banuh Victor și raportând-o la procesul-verbal al ședinței de judecată, se statuează că cele menționate supra nu au fost îndeplinite întocmai și că procedura de examinare a apelului a fost viciată. În acest sens se reține că din suprapunerea conținutului procesului-verbal al ședinței de

judecată cu cel al deciziei recurate rezultă că mijloacele de probe anexate în vol. I, la f.d. 78-79, 102, 103, 158, 159, 160-162, 163, 168-169, 181-182, 211, 212-226 cât și cele din vol. II, la f.d. 3-9, nu și-au găsit reflectare și analiză în textul hotărârii. Mai mult ca atât, instanța de apel nu a cercetat și nu s-a expus în nici un mod asupra probelor anexate la cererea de apel (f.d. 72-122, vol. II).

De asemenea, în virtutea principiului egalității armelor, procedura de citare și audiere a martorilor trebuie să fie aceeași pentru acuzare și pentru apărare.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, în ședința instanței de apel, apărătorul intervenit în proces – Lungu Cristina – a înaintat cerere de audiere în calitate de martor executorul judecătoresc Bordeian Marcela (f.d. 191, vol. II). După audierea părților, instanța a concluzionat respingerea acestei cereri pe motiv că *nu a fost un astfel de demers înaintat în prima instanță* (f.d. 191-verso, vol. II).

Asupra aceste concluzii a instanței de apel, Colegiul menționează că din interpretarea art. 6 (3) d) CoEDO rezultă că acuzatul trebuie să fie autorizat să citeze și să interogheze orice martor, pe care îl consideră util cauzei și să interogheze orice martor convocat sau citat de procuror, derogare constituind situația când dreptul intern precizează condițiile de acceptare a martorilor.

Raportând normele procesual-penale și practica judiciară constantă la speță, Colegiul concluzionează că instanța de apel a limitat dreptul apărării la administrarea de noi probe, faptul că martorul Marcela Bordeian nu a fost audiat în cadrul primei instanțe neputând fi interpretat ca un temei de respingere a demersului, or la judecarea apelului, instanța este în drept ... *să administreze probe noi*, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vis-à-vis de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței, iar situația că *un astfel de demers înaintat în prima instanță* nu se conține în normele de procedură-penală și nu poate condiționa limitarea dreptului de a interoga martori, de vreme ce toate elementele probante trebuie să fie în principiu produse în fața acuzatului în timpul ședinței publice, în vederea organizării unei dezbateri contradictorii (hotărârea CtEDO *Barbera, Messegue și Jabardo versus Spania*).

Tot în acest context, Colegiul statuează că apelul a fost judecat cu derogare de la normele procesual-penale, or potrivit procesului-verbal de judecată, instanța de apel nu a purces la audierea părților, ci doar a dat citire la declarațiile făcute de acestea în primă instanță, fapt ce contravine principiilor contradictorialității și nemijlocirii, cu atât mai mult că CtEDO în mai multe cauze, inclusiv contra Moldovei, a statuat că cei ce au responsabilitatea de a decide vinovăția sau inocența a persoanei acuzate trebuie, de principiu, să aibă posibilitatea de a audia în persoană pentru a evalua credibilitatea celor relatate (*hotărârea Lazu versus Moldova*).

În al treilea rând, prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stipulează că *instanța de apel, judecând apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel*, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Relevant este de specificat în acest context și că, *hotărârea instanței de apel*, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, *trebuie să cuprindă*, printre altele, și *temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date*.

La caz, prima instanță a indicat că vinovăția inculpatului și existența unui prejudiciu cauzat prin infracțiune de către Banuh Victor au fost confirmate pe deplin.

Apelantul a sesizat instanța de apel că prima instanță a eșuat să formuleze un minim de motivare despre necesitatea condamnării și încasării prejudiciului, or:

- bunurile gajate au fost păstrate de gospodăria țărănească până în anul 2019;
- există hotărâri de judecată în ordine civilă prin care instanțele naționale s-au expus asupra prejudiciului indicat în învinuire;
- debitor gajist conform contractului este gospodăria țărănească și nu persoana fizică, Banuh Victor nefiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

Instanța de apel judecând apelul, a menținut fără modificare sentința, fără a se expune asupra temeiniciei-netemeiniciei argumentelor arătate supra, or din lecturarea părții motivante a hotărârii se reliefează lipsa unei motivări a soluției adoptate la acest capitol.

În opinia Colegiului Penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, or, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea CtEDO *Achina versus Romania*).

Așadar, instanța de apel la judecarea apelului nu a respectat pe deplin normele procesuale expuse supra precum și jurisprudența CtEDO și a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele descrise, Colegiul constată că, chestiunile asupra cărora Curtea de Apel trebuia să se pronunțe, nu au fost examinate în mod corespunzător, ca o chestiune de proces echitabil, instanța de apel urmând a cerceta amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Banuh Victor, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza soluției, or potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii*.

În condițiile enunțate, Colegiul penal lărgit atestă că la judecarea fondului învinuirii aduse lui Banuh Victor, atât în prima instanță cât și în cea de apel, au fost admise erori de drept, fiind afectată soluția adoptată și, astfel, recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și de motivele casării, să înlăture erorile de drept admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală, dând o apreciere cuvenită actului de învinuire și să-l examineze în coraport cu încadrarea juridică oferită de către organul de urmărire penală, ținând

cont și de argumentele recurentului cu privire la insuficiența motivării învinuirii, neîntrunirea elementelor infracțiunii și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în numele inculpatului Banuh Victor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, în cauza penală privind-l pe **Banuh Victor XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 20 ianuarie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor